



Split, dne 21.10.2020.

**TRGOVAČKI SUD U
ZAGREBU**

**Amruševa 2/II
10000 ZAGREB**

St-6981/2016

STEČAJNI DUŽNIK: FRAN KUŃA d.o.o. (OIB: 95930270025), Zagreb, Andela Nuića
br. 55. (brisano)

PREDMET: Očitovanje na zaključak Naslovnog suda u predmetu pod gornjim poslovnim
brojem od dana 16.10.2020.godine, te na podnesak Frane Čalušića od dana
17.08.2020.godine

U predmetnoj pravnoj stvari sam zaprimio zaključak Naslovnog suda, sa priložima, a na koji se očitujem kako slijedi:

I. Iz dostavljenog prijedloga, i prilježih mu isprava je razvidno kako iza društva Fran Kuna d.o.o. nije zaostala bilo kakva konkretna nepokretna (nekretnina) ili pokretna imovina, koja bi imala toliku vrijednost da bi se iz iste mogli namirivati izvjesni troškovi stečajnog postupka i očekivane tražbine vjerovnika.

Nadalje iz prijedloga g. Frane Čalušića, kao bivšeg z.z.-a spomenutog društva proizlazi kako su navedenom društvu navodno pripadali:

1. Novčana tražbina prema RH, Ministarstvu financija, u iznosu glavnice od 65.940,02 kuna zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 21.12.2007.godine, do isplate.

Nastavno na navedeno, ističe se kako su uz prijedlog dostavljeni rješenja Ministarstva Financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak Kalsa: UP/II-410-19/15-01/02, Urbroj: 513-04/17-2 od 30.06.2017.godine, kojim je uvažena žalba i poništeno rješenje Ministarstva Financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Ispostave Zagreb-Dubrava, Klasa: UP/I-416-02/14-04/8, Urbroj: 513-07-01-63-14-1 od 29.10.2014.godine i predmet vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak. Nakon toga je doneseno rješenje Ministarstva Financija, Porezne Uprave, Područnog ureda Zagreb, Ispostava Dubrava, Klasa: UP/I-416-02/14-04/8, Urbroj: 513-07-01-03/2018-9 od 26.02.2018.godine, kojim je obustavljen postupak povrata kamata za poreznog obveznika Fran Kuna d.o.o. iz Zagreba, A. Nuića 55.

Dakle, uvidom u citirane isprave razvidno je kako ne postoji konačni upravni akt (rješenje) kojim bi društvo FRAN KUNA d.o.o. imalo pravo od RH-e potraživati iznos od 65.940,02 kuna. Čak štoviše, predmet je prije obustave evidentno bio vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak, a za napomenuti jest kako protiv prvostupanjskog rješenja postoji

pravo na pravni lijek, pa onda protiv drugostupanjskog rješenja pravo na (eventualno) pokretanje upravnog spora, pa je u ovom trenutku neizvjesno bi li, i ako bi, kad bi društvu Fran Kuna d.o.o., temeljem naznačenog pravnog osnova pripalo pravo potraživati bilo kakav novčani iznos od RH-e. Nejasno je tko bi zastupao pravnog slijednika kao tužitelja (poreznog obveznika) , pod kojim uvjetima, kolike su šanse za uspjeh u takvom postupku (npr. pitanje zastare), koliki bi bili troškovi takvih postupaka (sudski, kao i troškovi obiju stranaka iz takvih sporova).

Ovdje je bitno ukazati na odredbu čl. 157. Stečajnog zakona, kojom je između ostalog, normirana „dužnost stečajnog upravitelja da tijekom cijelog postupka vodi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva za namirenje predvidljivih obveza stečajne mase“.

Dakle, u stečajnoj masi bi unaprijed morala postojati sredstva iz kojih bi se, uz suglasnost tijela stečajnog postupka, financirali svi postupci koji se vode u ime stečajnog dužnika (ovdje kao pravnog slijednika brisanog društva), i za slučaj da ishod takvog postupka bude nepovoljan za stečajnog dužnika, tj. netko bi ta sredstva trebao deponirati na račun stečajnog dužnika, jer u protivnom, a uvažavajući citiranu odredbu čl. 157. Stečajnog zakona, nije moguće voditi bilo kakve postupke bez da se unaprijed osiguraju sredstva za namirenje predvidljivih obveza stečajne mase, a ovdje nema riječi o svim navedeni spornim pitanjima.

Prednje navedeno znači da obveza stečajnog upravitelja nije samo namiriti obveze stečajne mase kao i namiriti dospjele tražbine, već on mora voditi računa i o obvezama stečajne mase koje bi mogle nastati u budućnosti te je upravo njegova dužnost i previdjeti i sredstva za isplatu tih obveza.

2. Novčana tražbina prema Fabijanu Bartoloviću u iznosu od 15.000,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 03.01.2010.godine do isplate.

Nastavno na navedeno, ističe se kako su uz prijedlog za nastavak postupka dostavljeno rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl.br. 30 P-8055/11 od 04.05.2020.godine, kojim je utvrđen prekid postupka u predmetnoj pravnoj stvari. Iz prijedloga za nastavak postupka razvidno je kako se radi o parnici čija je vrijednost predmeta spora (VPS) određena u iznosu od 15.000,00 kuna, i da se radi o postupku radi isplate. Obzirom kako se ni ovdje ne radi o konkretnoj imovini, već o "potencijalnoj" imovini, koja ovisi isključivo o činjenici uspjeha u tom postupku, to nije moguće isključivo temeljem te činjenice (dakle samog postojanja određene parnice) podnijeti nadležnom sudu prijedlog za nastavkom stečajnog postupka, niti ta parnica predstavlja konkretnu imovinu temeljem koje bi nadležni sud donio takvo rješenje.

Upravo zbog toga bi, prije eventualnog podnošenja prijedloga za nastavkom postupka , naravno pri tome ne prejudicirajući rezultat navedenog parničnog postupka što u ovom trenutku nije niti moguće, nadležnom sudu bi trebalo predujmiti iznos koji se odnosi na predvidljive obveze stečajne mase, tj. na sve troškove takvog parničnog postupka u slučaju njegovog pravomoćnog okončanja na štetu tužitelja (njegovog gubitka), koji troškovi bi morali biti plaćeni iz stečajne mase u ime tog društva-pravnog slijednika tužitelja, a njihova visina ovisi o naznačenoj vrijednosti predmeta spora i o pretpostavljenom broju radnji potrebnih za pravomoćnim okončanjem takvog postupka, i drugih potencijalnih troškova (pristojbe i sl.), a o čemu se okvirno može zaključiti temeljem uvida u sudski spis i činjenici do sada obavljenih radnji u tom istom postupku.

Također, morali bi (opet iz stečajne mase u ime tužitelja) biti predumljeni i svi troškovi koji se odnose na poziciju samog tužitelja u takvom postupku, ovisno o fazi u kojoj je postupak (vještačenje, pristojbe i sl.).

Suviše navedenom, u samoj stečajnoj masi morali bi biti predumljeni i svi troškovi koji se odnose na tako pokrenuti sami stečajni postupak radi naknadne diobe, a koji se primjerice odnose na troškove knjigovodstva (mjesečno cca. 1.000,00 kuna + PDV), troškove sudskih pristojbi, nagrade stečajnom upravitelju i sl., i to za cjelokupno vrijeme trajanja tog stečajnog postupka, i sve do trenutka pravomoćnog okončanja navedenog parničnog postupka, a koja činjenica (nastupanje pravomoćnosti odluke u parničnom postupku), sudeći po praksi naših sudova, nažalost moglo trajati godinama (prema iskustvima ovdje iskazanog stečajnog upravitelja koji je ujedno i odvjetnik,), i gdje je moguće da prvostupanjaska presuda bude ukinuta, pa predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, pa je onda kasnije naravno moguć pravni lijek i protiv te odluke i sl. Svi ti troškovi, koji bi predstavljali predvidljive obveze stečajne mase, bi morali biti unaprijed predumljeni (uplaćeni) kako bi u slučaju nastanka istih obveza stečajne mase postojala sama masa iz koje bi isti troškovi mogli biti plaćeni.

U predmetnom podnesku od dana 17.08.2020.godine, osim svega prethodno nabrojanog, naravno nema niti jedne riječi o tome tko će snositi sve te troškove prethodno nabrojanih a predvidljivih obveza stečajne mase ,a o kojima sam upravo ja kao stečajni upravitelj, i to slovom Stečajnog zakona, dužan brinuti i osigurati sredstva iz stečajne mase za njihovim namirenjem.

3. Novčana tražbina prema RH (Ministarstvu pravosuđa) u iznosu glavnice od 2.000.000,00 kuna zajedno za zakonskim zateznim kamatama tekućim od 04.01.2013.godine, pa do isplate. Nastavno na navedeno, ističe se kako su uz prijedlog za nastavak postupka dostavljeno rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl.br. 27 P-2102/16-23 od 16.04.2019.godine, kojim je utvrđen prekid postupka u predmetnoj pravnoj stvari, gje se iz samog rješenja vidi da je društvo Fran Kuna d.o.o. imalo svojstvo tužitelja ad 3/, zajedno sa ostalim tužiteljima (frane Čalučić-tužitelj ad 1/ i Anđelija Čalušić-tužitelj ad 2/). Iz prijedloga za nastavak postupka razvidno je kako se radi o parnici čija je vrijednost predmeta spora (VPS) određena u iznosu od 2.000.000,00 kuna, i da se radi o postupku radi isplate. Obzirom kako se ni ovdje ne radi o konkretnoj imovini, već o "potencijalnoj" imovini, koja ovisi isključivo o činjenici uspjeha u tom postupku, to nije moguće isključivo temeljem te činjenice (dakle samog postojanja određene parnice) podnijeti nadležnom sudu prijedlog za nastavkom stečajnog postupka, niti ta parnica predstavlja konkretnu imovinu temeljem koje bi nadležni sud donio takvo rješenje.

Upravo zbog toga bi, prije eventualnog podnošenja prijedloga za nastavkom postupka , naravno pri tome ne prejudicirajući rezultat navedenog parničnog postupka što u ovom trenutku nije niti moguće, nadležnom sudu bi trebalo predumiti iznos koji se odnosi na predvidljive obveze stečajne mase, tj. na sve troškove takvog parničnog postupka u slučaju njegovog pravomoćnog okončanja na štetu tužitelja (njegovog gubitka), koji troškovi bi morali biti plaćeni iz stečajne mase u ime tog društva-pravnog slijednika tužitelja, a njihova visina ovisi o naznačenoj vrijednosti predmeta spora i o pretpostavljenom broju radnji potrebnih za pravomoćnim okončanjem takvog postupka, i drugih potencijalnih troškova (pristojbe i sl.), a o čemu se okvirno može zaključiti temeljem uvida u sudski spis i činjenici do sada obavljenih radnji u tom istom postupku.

Također, morali bi (opet iz stečajne mase u ime tužitelja) biti predumljeni i svi troškovi koji se odnose na poziciju samog tužitelja u takvom postupku, ovisno o fazi u kojoj je postupak (vještačenje, pristojbe i sl.).

Suviše navedenom, u samoj stečajnoj masi morali bi biti predumljeni i svi troškovi koji se odnose na tako pokrenuti stečajni postupak radi naknadne diobe, a koji se primjerice odnose na troškove knjigovodstva (mjesečno cca. 1.000,00 kuna + PDV), troškove sudskih pristojbi, nagrade stečajnom upravitelju i sl., i to za cjelokupno vrijeme trajanja tog stečajnog postupka, i sve do trenutka pravomoćnog okončanja navedenog parničnog postupka, a koja činjenica (nastupanje pravomoćnosti odluke u parničnom postupku), sudeći po praksi naših sudova, nažalost moglo trajati godinama (prema iskustvima ovdje iskazanog stečajnog upravitelja koji je ujedno i odvjetnik.), i gdje je moguće da prvostupanjska presuda bude ukinuta, pa predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, pa je onda kasnije naravno moguć pravni lijek i protiv te odluke i sl. Svi ti troškovi, koji bi predstavljali predvidljive obveze stečajne mase, bi morali biti unaprijed predumljeni (uplaćeni) kako bi u slučaju nastanka istih obveza stečajne mase postojala sama masa iz koje bi isti troškovi mogli biti plaćeni.

U predmetnom podnesku od dana 17.08.2020.godine, osim svega prethodno nabrojanog, naravno nema niti jedne riječi o tome tko će snositi sve te troškove prethodno nabrojanih a predvidljivih obveza stečajne mase, a o kojima sam upravo ja kao stečajni upravitelj, i to slovom Stečajnog zakona, dužan brinuti i osigurati sredstva iz stečajne mase za njihovim namirenjem.

4. Znatne druge novčane tražbine u iznosu glavnice koji navodno nadmašuje 500.000,00 kuna.

Nastavno na navedeno, ističe se kako uz prijedlog nije dostavljena niti jedna pravomoćna i ovršna isprava koja se spominje u podnesenom prijedlogu. No neovisno o tome, sama činjenica postojanja pravomoćnih presuda ne znači i mogućnost naplate eventualno dosuđenih iznosa u korist stečajne mase, koja kako je poznato, ovisi o činjenici postojanja imovine tuženih osoba (pravnih i fizičkih) iz takvih presuda, njihovog eventualnog dugovanja trećim osobama, redosljeda naplate i sl., a i te okolnosti se također mogu provjeriti prije podnošenja zahtjeva za izravnu naplatu. I ovdje je bitno napomenuti kako bi u samoj stečajnoj masi morali bi biti predumljeni i svi troškovi koji se odnose na tako pokrenuti stečajni postupak radi naknadne diobe, a koji se primjerice odnose na troškove knjigovodstva (mjesečno cca. 1.000,00 kuna + PDV), troškove pristojbi, nagrade stečajnom upravitelju i sl., u konkretnom slučaju i predumova za troškove FINA-e temeljem eventualno podnesenih zahtjeva za izravnom naplatom, i to za cjelokupno vrijeme trajanja tog stečajnog postupka. Sudeći prema dosadašnjim iskustvima ovdje iskazanog stečajnog upravitelja, sama činjenica postojanja pravomoćne presude a bez postojanja druge konkretne imovine (npr. nekretnine koja bi se mogla unovčiti), nije rezultirala uplatama u korist stečajne mase iz kojih bi se mogli podmirivati barem tekuće obveze stečajne mase, te su takvi postupci u pravilu završavali podnošenjem prijedloga za obustavom postupka zbog nedostatnosti stečajne mase.

II. Zaključno, dokumentacija dostavljena uz prijedlog za nastavak postupka ukazuje kako brisano društvo evidentno nije imalo konkretnu imovinu (npr. nekretninu ili pokretninu(e) veće vrijednosti), iz koje bi se financirali troškovi stečajnog postupka i predvidljive obveze stečajne mase. Naprotiv, dostavljena dokumentacije svjedoči samo o „potencijalnoj imovini“, koja prvenstveno ovisi o činjenici uspjeha u nabrojanim postupcima, slijedom čega držim kako nije moguće isključivo temeljem te činjenice (dakle samog postojanja određene parnice) podnijeti nadležnom sudu prijedlog za nastavkom stečajnog postupka, niti ta parnica predstavlja konkretnu imovinu temeljem koje bi nadležni sud donio takvo rješenje. Također, dok se ne

predujme i to u cijelosti svi prethodno nabrojani troškovi povodom prethodno nabrojanih i pokrenutih postupaka, te dok se ne dostavi dokumentacija iz koje bi se objektivno moglo pretpostaviti koliki bi oni uopće mogli biti, zahtjevu g. Frane Čalušića iz podneska od dana 17.08.2020.godine, nije moguće udovoljiti.

Sa štovanjem,
Stečajni upravitelj Ante Gabelica.

Ante Gabelica